

Passà fent el bé

Dij, 10/09/2009 per Teresa Forcades...

[Un Manament Nou](#)

Pau i Bé

Vull dedicar aquest primer bloc a la memòria de l'estimat Josep M Pañella i Mora, jesuïta, mort recentment de forma sobtada quan encara no tenia 70 anys d'edat.

✘ El Josep M Pañella va ser el primer que em va parlar de Jesús de manera que m'afectés. Jo aleshores tenia 15 anys. En el context d'un recés escolar de cap de setmana, el Josep M va proposar-nos la lectura solitària i silenciosa durant més de dues hores d'un seguit de cites dels evangelis; com a bon deixeble de St. Ignasi, va afegir la indicació que en el moment en què sentíssim que el text ens afectava personalment, ens aturéssim i simplement féssim silenci, sentint, escoltant.

Va ser també ell qui em va deixar el primer llibre de teologia que he llegit mai: Jesucrist llibertador, de Leonardo Boff. Encara recordo la tapa que era vermella i tenia al mig una reixa negra que s'esquinçava. Em va explicar de forma senzilla la seva vocació: un dia, quan era adolescent, es va mirar les mans, esteses davant d'ell, buides, i va comprendre que Déu el cridava a posar-les al servei dels altres.

A la parròquia de St. Pere Claver, amb ell de vicari i després de rector, vaig experimentar durant més de deu anys la immensa joia de compartir la fe en comunitat. Aquest descobriment em va deixar convençuda que hem estat creats per estimar-nos els uns als altres tal com Jesús ens ha estimat, és a dir, del tot i sense condicions; o com diu St. Benet: suportant-nos mútuament les xacres, tan físiques com morals, fins que Déu ens dugui tots junts cap a la vida eterna (Regla Benedictina, cap. 72).

✘ El dia 3 de setembre al matí el van trobar mort al llit. El passatge de l'evangeli corresponent a aquest dia conté la frase que crec que va presidir la seva ordenació sacerdotal. Com a mínim, és la frase que em va ensenyar escrita en majúscules a sobre d'una foto de quatre o cinc companys jesuïtes (entre ells hi eren ell i en Joan Rovira), amb el mar de fons. No sé si la foto corresponia als 25 anys de sacerdoti. Potser aquest punt no el recordo bé. El cas és que la frase era: 'D'ara endavant, us faré pescadors d'homes' (Lc 5,10). Recordo que aquesta frase no em va agradar gaire: 'És el contrari del Leonardo Boff, en lloc d'alliberar els homes, els voleu posar en una xarxa?' 'No és el contrari', em va dir. I ho va demostrar de l'única manera que es pot demostrar: creant al seu voltant allà per on passava espais de solidaritat on els exclosos són reconeguts com a predilectes de Déu i sagrament de la seva presència.